

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Caun, reprezentat de avocatul Artur Tarlapan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Caun împotriva Băncii Comerciale „Moldova-Agroindbank” Societate pe Acțiuni cu privire la recunoașterea executării obligațiilor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Victor Caun și menținută hotărârea din 19 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2016 Victor Caun a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la recunoașterea executării obligațiilor conform contractului de credit bancar și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin contractul de credit nr. SI201541 din 17 octombrie 2012 a contractat de la pârât un credit în sumă de 77 000 lei cu termenul limită de rambursare până la 07 iunie 2029, suma indicată fiind eliberată la 19 octombrie 2012 prin ordinul de eliberare a numerarului nr. 09323.

A menționat că în luna februarie 2013 s-a adresat pârâtului cu intenția de a rambursa anticipat suma de 20 000 lei și, fiind consultat de coordonatorul de credit Helber Nelea, reclamantul a venit la bancă cu suma de 20 000 lei și a depus în biroul coordonatorului de credit nominalizat o cerere, în baza căreia urma a fi efectuată recalcularea sumei datorate a creditului și întocmit un nou grafic de achitare a ratelor.

Având în vedere că cererea depusă urma a fi coordonată cu alți angajați ai băncii, coordonatorul de credit i-a propus să lase banii și cererea, pentru ca ulterior să introducă banii pe cont, astfel că în prezența acestuia au fost numărați banii în sumă de 20 000 lei, care au rămas la coordonatorul de credit.

A indicată că nu a avut nici un motiv de neîncredere în coordonatorul de credit Helber Nelea, care este angajat al băncii și acționează din numele și în interesele

acesteia, iar peste câteva zile coordonatorul de credit i-a expediat prin fax un nou grafic de achitare a creditului, în care suma de 20 000 lei a fost reflectată ca fiind achitată și reclamantul a efectuat ulterior achitări conform graficului primit, neavând dubii referitoare la achitarea efectivă a sumei de 20 000 lei.

A susținut că la începutul anului 2015 a fost contactat de un alt colaborator al părâtului, care i-a comunicat că are restanțe la achitarea creditului, iar în urma verificărilor efectuate s-a constatat că, de facto, coordonatorul de credit Helber Nelea nu a trecut suma menționată în contul de credit al dânsului.

A relatat că a înaintat băncii un șir de cereri prin care a solicitat recunoașterea achitării sumei de 20 000 lei, însă s-au refuzat cerințele respective.

Astfel, pe marginea acțiunilor coordonatorului de credit Helber Nelea, în baza plângerii dânsului a fost pornită urmărirea penală conform art. 190 Codul penal și ulterior s-a constatat că reclamantul nu este unica victimă, pe rolul organelor de drept fiind înregistrate alte cauze penale cu circumstanțe asemănătoare, în care în calitate de bănuită figurează Helber Nelea.

Consideră că suma de 20 000 lei transmisă coordonatorului de credit Helber Nelea pentru a fi trecută în contul de credit al reclamantului urmează a fi recunoscută drept executare a obligațiilor pecuniare conform contractului de credit nr. S1201541 din 17 octombrie 2012, odată ce această executare se încadrează în prevederile art. 572 și art. 579 Codul civil.

A mai afirmat că nu cunoștea și nici nu putea să cunoască că Helber Nelea, profitând de funcția de coordonator de credit pe care o deține la BC „Moldova-Agroindbank” SA, ar putea acționa cu rea-credință.

Iar, din acest considerent, anume BC „Moldova-Agroindbank” SA urmează să-și asume răspunderea pentru acțiunile coordonatorului de credit Helber Nelea, precum, conform regulii generale, comitentul răspunde pentru faptele prepusului său.

Totodată, a relatat că prejudiciul cauzat reclamantului de Helber Nelea, în calitate de prepus al BC Moldova-Agroindbank SA, se materializează prin pierderile financiare pe care le suportă în legătură cu refuzul băncii de a recunoaște plata a 20 000 lei, iar reparația acestor pierderi financiare se poate efectua prin recunoașterea plății pentru suma în cauză.

A solicitat reclamantul recunoașterea executării obligațiilor conform contractului de credit nr. S1201541 din 17 octombrie 2012 pentru suma de 20 000 lei și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 mai 2017 Victor Caun a depus apel împotriva hotărârii din 19 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Victor Caun și menținută hotărârea din 19 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 06 aprilie 2018 Victor Caun, reprezentat de avocatul Artur Tarlapan a depus recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele dreptului material și anume a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

Astfel, consideră greșită concluzia instanței de apel referitor la faptul că deși intimatul și Helber Nelea erau în raporturi de muncă, totuși situația legată de cele 20 000 lei nu cade sub incidența raportului de prepus și comitent între aceștia, raportul de muncă vizând alte drepturi, obligații și funcții.

Or, răspunderea comitentului pentru faptele prepusului nu au în vedere doar prejudiciile cauzate de prepus în limita atribuțiilor și obligațiilor asumate în raport cu comitentul, dar și cele cauzate prin abuz de funcția încredințată de comitent, funcția servind prilej pentru săvârșirea faptei cauzatoare de prejudicii.

În speță, Nelea Helber, chiar dacă și a acționat cu depășirea atribuțiilor de muncă, a acționat totuși cu prilejul funcției de coordonator de credit, utilizând această funcție ca instrument al însușirii mijloacelor bănești, profitând de încrederea recurentului, care nu avea motive de a presupune că prima ar putea acționa cu rea-credință.

Consideră că circumstanțele de fapt reflectate în materialele dosarului denotă că intimatul și-a executat necorespunzător sarcina de supraveghere, îndrumare și control a activității coordonatorului bancar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 05 decembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 06 aprilie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 07 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa BC „Moldova-Agroindbank” SA copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că Victor Caun, reprezentat de avocatul Artur Tarlapan în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Caun, reprezentat de avocatul Artur Tarlapan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Victor Caun, reprezentat de avocatul Artur Tarlapan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea